

i overensstemmelse med de regler i kildeskatteloven om personfradrag, som de har afløst, og som har været gældende siden kildeskattens indførelse.

Ligesom for personfradraget gælder, at 130.000 kr.'s fradraget kan overføres mellem ægtefæller, der er samlevende ved indkomstårets udgang.

Forslaget går ud på at præcisere, at 130.000 kr.'s fradraget skal behandles ligesom personfradraget for dødsåret.

Ved skifte skal 130.000 kr.'s fradraget derfor ikke kunne overføres mellem længstlevendes og afdødes ansættelser, men til gengæld gives to fradrag i hver ansættelse.

Ved uskiftet bo foreslås, at der gives adgang til overførsel af en uudnyttet del af 130.000 kr.'s fradraget.

Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om overførsel af uudnyttet personfradrag ved hensidde i uskiftet bo. Denne bemyndigelse foreslås udvidet til også at omfatte overførsel af uudnyttet 130.000 kr.'s fradrag for dødsåret.

Til nr. 5 og 7

Lovforslaget vedrører nedslagsberegningen efter det »vandrette« skatteloft for ægtefæller, der er samlevende i hele indkomståret, når dette omfatter et helt år.

De foreslåede ændringer vedrører først og fremmest reglerne om, hvem af ægtefællerne, der skal have medregnet hele sin skattepligtige indkomst, og hvem der skal have medregnet kapitalindkomsten. Endvidere sker der i lovforslaget en præcisering af, hvorledes overgangsreglerne skal behandles i relation til det vandrette skatteloft.

Det vandrette skatteloft eller formueskatteloftet på 78 pct. af den skattepligtige indkomst begrænser skattebetalingen for formueskatteydere, der har en lav indkomst i forhold til deres formue. I disse tilfælde vil den samlede indkomst- og formueskat kunne overstige 78 pct. af indkomsten. Disse personer omfattes af reglerne om det vandrette skatteloft og får beregnet et nedslag i skatten.

Nedslaget beregnes således, at personens samlede skattebetaling så vidt muligt kommer til at udgøre 78 pct. af indkomsten. Nedslaget gives i indtil 60 pct. af formueskatten og herefter i hele indkomstskatten til staten. Det samlede nedslag kan dog ikke overstige den samlede formueskat.

Den skattepligtige skal således i alle tilfælde betale kommunal- og amtskommunal indkomstskat samt 40 pct. af formueskatten. Medlemmer af folkekirken skal tillige betale kirkelige afgifter.

Begrænsningerne på nedslaget medfører i visse tilfælde, at den samlede skattebetaling efter nedslag udgør mere end 78 pct. af indkomsten.

For ægtefæller, der er samlevende i et helt indkomstår på 12 måneder, beregnes formueskatten under eet af deres samlede skattepligtige formue. Ved opgørelsen af den indkomst samt indkomstskat, der sammen med deres formueskat skal indgå i nedslagsberegningen, gælder et særligt regelsæt.

Før ægtefællebeskatningsreglerne indførtes fra og med indkomståret 1983, pålignedes formue og formueindkomst manden, og det vandrette skatteloft beregnedes således alene under hensyntagen til mandens indkomstforhold.

Efter 1983, hvor hustruen beskattedes af sin egen formue og formueindkomst, bevaredes princippet i skatteloftsberegningen, således at det kun var den ene ægtefælles arbejdsindkomst og ægtefællernes samlede formueindkomst, der medtoges i nedslagsberegningen.

Efter skattereformens indførelse bevares det vandrette skatteloft i princippet uændret. Det er således stadig den ene ægtefælles personlige indkomst samt ægtefællernes samlede kapitalindkomst, der indgår i nedslagsberegningen.

Forslaget vedrører et område af skatteberegningen, der har betydning for en meget begrænset personkreds. Regelsættet om det vandrette skatteloft berører mindre end en halv snes tusinde personer, og heraf er kun en del helårssamlevende ægtefæller. Lovforslaget skønnes at have betydning for nogle få tusinde personer.

Efter gældende regler udgør skatteloftet 78 pct. af den ene ægtefælles skattepligtige indkomst med tillæg af den anden ægtefælles kapitalindkomst.

De skattebeløb, der indgår i nedslagsberegningen, omfatter ægtefællernes samlede formueskat samt en beregnet indkomstskat (ekskl. kirkelige afgifter) af summen af den ene ægtefælles skattepligtige indkomst og den anden ægtefælles kapitalindkomst.

Efter de gældende regler er det ægtefællen med den største *skattepligtige indkomst*, der skal have medregnet hele sin skattepligtige indkomst og den anden ægtefælle kun kapitalindkomsten.

Dette har imidlertid vist sig mindre hensigtsmæssigt. Valget mellem ægtefællerne ud fra størrelsen af deres skattepligtige indkomster giver ægtefællerne mulighed for at øve indflydelse på, hvor stort et nedslag det »vandrette« skatteloft vil medføre. De kan nemlig ved at overføre kapitalindkomst fra den ene ægtefælle til den anden i vidt omfang selv bestemme, hvem der skal have den største skattepligtige ind-